

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 30.—
Miesięcznie . „10.—

M. ŁODZI

Ogłoszenie : Wiersz petytowy (trzy szpalty na stronie) Mk. 3.—Przed tekstem Mk. 8.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobne 40 fen. za wyraz.

Cena egzemplarza 3 Marki

№ 29. (40.)

Łódź, wtorek, 20 lipca 1920 r.

Rok II.

Dział Sprawozdawczy

Z obrad Magistratu.

58-me posiedzenie Magistratu.

Łódź, dnia 9 lipca 1920 r.

№ 1103. Przychylono się do wniosku № 1789/20 VII Wydziału Zdrowotności Publicznej z dnia 9 lipca 1920 r. w sprawie oddania do dyspozycji *Polskiego. Towarzystwa Czerwonego Krzyża na potrzeby armji mechanicznej pralni amerykańskiej, znajdującej się w gmachu przy ul. Pańskiej № 115.

Z obrad Rady Miejskiej.

Protokół

43 (II sesji-nadzwyczajnego) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 15 lipca 1920 r.

Posiedzenie otworzył o godz. 7 min 50 wiecz. przewodniczący Rady Miejskiej. A. Remiszewski, w obecności quorum Rady Miejskiej, zaprosił do stołu przydzielonego rr. sekretarzy: W. Doleckiego i W. Adamskiego, oraz zastępcę sekretarza-referenta p. H. Konopkę do prowadzenia protokołu.

Przemówienie okolicznościowe wygłosił przewodniczący Rady, wznosząc na zakończenie okrzyk na cześć żołnierza polskiego i naczelnego wodza, Józefa Piłsudskiego.

Zabrani radni, powstawszy z miejsc, okrzyk ten pochwycili.

Przewodnictwo obejmuje r. L. Kern, zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej.

Rada Miejska w związku z odezwą Rady Obrony Państwa wszystkimi głosami przeciwko i powzięła rezolucję treści następującej:

Wobec wypadków na Wschodzie, zagrażających Państwu Polskiemu ze strony imperjalizmu Rządu Sowieców, Rada Miejska m. Łodzi stwierdza, iż naród polski, wywalczywszy niepodległość swoją w walce zbrojnej z najazdem, odeprze wroga, broniąc granic i zagrożonej Niepodległości.

Przedstawicielstwo ludności m. Łodzi w reprezentacji Rady Miejskiej zaznacza, iż zdolnym do wywołania nazewnątrz niespożytych sił narodu naszego i zorganizowania akcji zbrojnej w celu samoobrony jest jedynie Rząd robotniczo-włościański, którego powołania przez Sejm domagamy się.

W sprawie tej zgłoszone zostały następujące oświadczenia:

a) frakcji N. P. R.:

„Stwierdzając, że zmobilizowane dzikie hordy bolszewickie, świadomie służąc celom moskiewskiego imperjalizmu i wdzierając się na ziemię etnograficznie polską, zagrażają wolności i niepodległości Ojczyzny, uważamy, że jednym hasłem całego Narodu Polskiego w obecnej chwili powinno być:

Wszystko dla frontu, wszyscy zdrowi na bój.

Fracja radnych Narodowej Partji Robotniczej w tem przekonaniu, że jedynie w Niepodległej Demokratycznej Polsce ludowej klasa pracująca może osiągnąć największy rozwój kulturalny i dobrobyt materialny, uważa za swój święty obowiązek wyteżyć wszystkie siły by wydzwignąć Polskę z ciężkiego położenia.

Na niezliczonych wiecach zorganizowanych przez N. P. R. lud robotczy Polski bez frazesów i czczych deklamacyj zdecydował zmobilizować wszystkich członków organizacji, otworzyć we wszystkich środkach robotniczych ochotnicze biura zaciągowe, wydać odpowiednie instrukcje do walki z wicherzycielami i zdrajcami.

W myśl tych wskazań postępować będzie frakcja radnych N. P. R., odkładając wszystkie inne zadania do czasów osiągnięcia zwycięstwa nad wrogiem naszej wolności“.

b) frakcji P. P. S.:

Fracja P. P. S. oświadcza, że, stojąc na stanowisku obrony granic państwa przed wszelakim najazdem, proletarjat łódzki w obronie niepodległości, o którą w krwawym trudzie pod sztandarami P. P. S. walczył z zaborcami ćwierć wieku, poświęcił jej w ofierze pracę i życie. Dnia 3 lutego r. b. frakcja P. P. S. złożyła wniosek przyjęty następnie przez Radę Miejską, a wzywający Rząd do wszczęcia natychmiastowych pertraktacyj celem zawarcia pokoju. Dnia 24 lutego Ministerstwo Spr., Wewn. na podstawie art. 63 i 68 p. 2 Dekretu o Semorządzie uznało uchwałę tę za nieważną, zlekceważywszy głos przedstawicieli robotniczej Łodzi.

Dziś więc odpowiedzialność za skutki tej rujnującej miasta i Państwo wojny spada wyłącznie na klasę posiadającą, które, wzywając w zaślepieniu szowinistycznym do dalszej wojny z Rosją, uniemożliwiły rokowania pokojowe, upoważniając temsamem Rząd do zerwania ich o Borysów.

W chwili, kiedy najazd grozi naszej niepodległości, frakcja radziecka P. P. S. wzywa Sejm, ażeby jaknajruchlej wyłonił rząd robotniczo-włóściański który zapowiedzią szerokich reform socjalnych i obywatelskich przeciwstawi się skutecznie hasłom komisarodzierzawia i anarchji, płynącym ze Wschodu.

Wielkie hasła społeczne, zniesienie wszelkich przywilejów, ziemia dla chłopca i małorolnych, walka nieprzejednana z paskarstwem, korupcją i drożyzną, sanacja finansowa państwa, — rozplomienią miljonowe masy na święty bój o wolność i niepodległość.

Oparcie silne Państwa o chłopca, robotnika i pracującego inteligenta wyrwie Polskę z toni, w którą zapędziła ją nieudolność i fatalna gospodarka klas posiadających.

W chwili najazdu klasy posiadające prowokującymi wystąpieniami starają się obudzić nastrój czarnoszczyny, któryby im pomógł do słumienia w morzu krwi organizacji klas pracujących. Głusi i ślepi na stosunki zachodnio-europejskie chciałiby z Polski stworzyć średniowieczne państwo kościelno-policyjne, folwark paskarstwa i papiestwa.

Fracja radziecka P. P. S. uznaje, że tylko na wolnej i niepodległej ziemi poprzez demokrację i ludowładztwo urzeczywistni się socjalizm.

Wojska sowieckiej Rosji, na których czele stoją carscy generałowie niosą polskiej klasie robotniczej gwałt, pożogę i nowe kajdany.

W walce z sowieckim komisarodzierzawiem na ziemi polskiej klasa robotnicza nie spocznie dopóki nie usunie grożącego niebezpieczeństwa.

Robotnicy łódzcy, zorganizowani pod sztandarem P. P. S. zgodnie z chlubną i bohaterską tradycją naszej partji, ślubują, że na ziemiach Polski, zajętych przez carsko-sowieckich zaborców, przejdą wobec nich do jaknajostrejszej walki terrorystycznej aż do skutku“.

c) frakcji Żydów - Ortodoksów (po zamknięciu posiedzenia):

d) Frakcja Żydów - Ortodoksów oświadcza, że chętnie przyłącza się do deklaracji, proponowanej przez Prezydium Rady Miejskiej i jest gotowa poświęcić na ołtarzu Ojczyzny swe życie i mienie, aby doprowadzić do zwycięskiego wyjścia z tej wojny, tak jak niejednokrotnie wykazywała w latach 1831, 1863 i 1914 przy organizowaniu legjonów.

Daj Bóg, aby czempredzej Państwo Polskie wyszło z honorem z obecnej sytuacji“.

Uchwalono:

I. w sprawie pomocy dla pracowników miejskich, wstępujących do armji ochotniczej:

Rada Miejska, pragnąc przyjąć z pomocą pracownikom-ochotnikom-armji czynnej —, zaliczonym do kategorii A oraz sanitarjuszkom w czołówkach, postanawia:

A. wypłacić jednorazowo:

1) pobory za czas przepracowany,
2) trzecią ratę 75%-owego dodatku drożyznianego, przyznanego uchwałą R. M. № A-I z dnia 18 maja 1920 r.,

• 3) zasiłek wojskowy w wysokości:

a) dla urzędników etatowych — jednomiesięcznej pensji,
b) dla urzędników nieetatowych — 4-rotygodniowej pensji,
c) dla pracowników dziennych — 25-dniowego zarobku.

B. wypłacić stały zasiłek:

1) żonatym (mężatkom) i utrzymującym rodzinę — całkowite dotychczasowe pobory miesięczne,

2) kawalerom (pannom) — 50% tychże,

3) oficerom — różnicę pomiędzy gażą oficerską a pensją, pobieraną w Zarządzie Miejskim.

C. W. razie śmierci ochotnika wypłacić rodzinie jednorazowo minimalnie sumę, równającą się całorocznej pensji danego pracownika.

D. Uchwałą powyższą objąć również nauczycieli szkół powszechnych, którym należy się wypłacać pobory odpowiednio do sum, pobieranych z funduszków Zarządu Miasta.

E. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

II W sprawie pomocy dla pracowników miejskich, idących do wojska z poboru.

Rada Miejska postanawia wypłacić jednorazowo:

1) pobory na czas przepracowany,

2) trzecią ratę 75%-go dodatku drożyznianego, przyznanego uchwałą R. M. № A-I z dn. 18 maja 1920 r., o ile takowej jeszcze nie otrzymali,

3) wynagrodzenie za przysługujący a niewykorzystany urlop,

4) zasiłek wojskowy w wysokości.

a) dla urzędników etatowych — półmiesięcznej pensji,

b) dla urzędników nieetatowych — dwutygodniowej pensji,

c) dla pracowników dziennych — 12-dniowego zarobku,

5) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

O godz. 9 min. 30 wiecz. przewodniczący ogłasza posiedzenie nadzwyczajne za zamkniętą.

Przewodniczący: (—) L. Kern.

Prowadzący protokół: (—) H. Konopka

Sprawozdanie z działalności Wydziału Zdrowotności Publicznej za czas od dnia 1. I. do dnia 31. III. 1920 r.

Skład osobisty W. Z. P.

Członkowie Wydziału Zdrowotności Publicznej: Dr. Koziolkiewicz, Przewodniczący, członkowie: Prezy-

dent A. Rzewski, ławnik inż Klocman
 ławnik Dr. Kopciński, radni: Berman,
 M. Helman, S. Macińska, S. Płucien-
 nik, S. Rapalski, W. Włodarski, E.
 Łętowska, L. Kern, Dr. Rosenblat,
 obywatele: Dr. Antoni Goldman, Dr.
 Antoni Tomaszewski, Dr. L. Gun-
 dlach, Dr. F. Skusiewicz, Dr. Sew.
 Sterling, Dr. St. Skalski (Dyrektor
 Urzędu Zdrowia).

Organizacja.

W okresie sprawozdawczym przy
 Wydziale Zdrowotności Publicznej
 istniały następujące Działy: Biuro
 Główné, Dział Sanitarny, Dział Go-
 spodarczy, Dział kwalifikacji szpital-
 nych, buchalterja, registratura i ma-
 gazyn centralny.

Komisje.

Przy Wydziale funkcjonowały Kom-
 misje: Gospodarcza i Lekarska.

Skład Komisji tych pozostał nie-
 zmieniony (patrz sprawozdanie za
 kwartał III-ci).

Działalność.

Komisja Gospodarcza w kwartale
 tym zwróciła specjalną uwagę na
 aprowizację instytucyj Wydziału Zdro-
 wotności Publicznej nadto przystąpił
 do robót związanych z remontem w
 poszczególnych instytucjach. Apro-
 wizacja szpitali znalazła się na wyso-
 kości zadania — chorzy nie odczu-
 wali głodu. Nieco trudniej przed-
 stawiała się sprawa opałow skut-
 kiem niedowozu węgla, uciekać się
 trzeba było do palenia pod kotłami
 trocinami.

Komisja Lekarska rozpatrywała
 sprawy wymagające opinji i kome-
 pencji lekarskiej.

Posiedzeń Wydziału Zdrowotności
 Publicznej było 8 na których powzię-
 to uchwał 233.

Posiedzeń Komisji Gospodarczej
 odbyło się 9 na których powzięto
 uchwał 178.

Posiedzenie Komisji Lekarskiej
 odbyło się 5 na których powzięto
 uchwał 43.

Posiedzeń Lekarzy Dzielnicowych
 odbyło się 4 na które powzięto
 uchwał 10.

Stan zdrowotności miasta.

Nie przedstawia się zadawalniają-
 co zarówno w szpitalnictwie jak i w
 Dziale Sanitarnym, dają się zauwa-
 rzyć pewne braki, wywołane niedo-
 statkiem materiałów opatrunkowych
 środków lekarskich. O zaprowadze-
 niu zmian ku lepszemu narazie, wo-
 bec ogólnej sytuacji ekonomicznej,
 nie może być mowy.

Choroby zakaźne. Tyfus plamisty.

Ilość zachorowań w tym kwartale
 zwiększyła się w dwójnasób w po-
 równaniu z kwartałem poprzednim.
 Liczba zachorowań wynosi 287 (w
 poprzednim kwartale 145). Zgonów
 44 (w poprzednim kwartale 26).
 Śmiertelność wynosi 15,3% (w po-
 przednim 17,8%), zmniejszyła się
 więc o 3%. Przyrost tyfusu plami-
 stego w tych miesiącach jest zjaw-
 skiem zwykłym, obserwowanym od
 1920 r. Spadek zaczyna się dopiero
 od czerwca i trwa do listopada.

Tyfus brzuszny.

Ilość zachorowań na tyfus brzusz-
 ny jest znikoma w stosunku do
 kwartału poprzedniego. Z 252 za-
 chorowań tyfus spadł do liczby 50.
 Śmiertelność jest znaczna wynosi
 bowiem 26%.

Tyfus powrotny.

Zachorowania występują spora-
 dycznie i jak zwykle bez wypadków
 śmiertelnych. W ostatnim kwartale
 notowano 9 zachorowań, w tym 23
 zachorowań.

Czerwonka.

Ilość zachorowań jest nieznaczna,
 jak zwykle zimową porą. Ogółem
 notowano 9 zachorowań w tym 3
 zgony, zatem przy śmiertelności
 33,3%.

Płonica.

Epidemja płonicy trwa w dalszym
 ciągu lecz w stosunku do kwartału
 poprzedniego znacznie się zmniej-
 szyła.

Ilość zachorowań w tym kwartale spadła z 314 do liczby 120 przy 30 wypadkach śmiertelnych, co czyni 15,8‰.

Błonica.

Zachorowania na błonicę spadły z 42 zachorowań do liczby 33 śmiertelność taka sama 36‰.

Jaglica. Gruźlica.

Ogółem zanotowano w tym kwartale 68 zachorowań.

Śmiertelność na gruźlicę jest znaczna wynosi bowiem 519 zgonów. W zeszłym kwartale zmarło wskutek gruźlicy 459 osób.

Włośnica.

Zachorowań nie było.

Zimnica.

Nie notowano ani jednego przypadku.

Gorączka połogowa.

Coraz częściej zdarzając się zachorowania na gorączkę połogową, przebieg jest jak zwykle ciężki i niebezpieczny. Śmiertelność znaczna wynosi bowiem 27‰ (Zachorowało 14 osób zmarło 10).

R ó ż a.

Śmiertelność znaczna, wynosząca 57,1‰ podczas gdy w kwartale poprzednim 17,6‰.

Dreńwica karku epidemiczna.

Dreńwica karku przybrała postać wyraźną i szerzy się epidemicznie. Choroba ta spostrzegana była przeważnie u górników (w Prusach) skąd zarazek zawleczono do nas. W ciągu 3 lat od 1916 r. do 1918 r. włącznie ilość zachorowań na dreńwicę karku była znikoma, ogółem zanotowano w tych latach 7 zachorowań, w tym 6 wypadków śmiertelnych. W 1919 r. zachorowania na dreńwicę karku zaczęły się ukazywać częściej, gdyż w ciągu tego roku zameldowano ogółem 26 zachorowań (w tym 14 zgonów.) W obecnym kwartale dreńwica szerzy się epidemicznie w stosunku do lat

poprzednich, gdyż w ciągu 3-ch miesięcy zparzyło się 36 zachorowań (w tym 11 zgonów), śmiertelność zatem 31‰.

Krztusiec.

Zachorowania nieznacznie spadły z liczby 80-ciu w kwartale poprzednim do 63-ch. Śmiertelność jak zwykle znaczna 69‰.

O d r a.

Ilość zachorowań na odrę jest b. nieznaczna w zeszłych 3 kwartałach notowano 18 i 83 zachorowań w tym zaś ogółem zdarzyło się 14 zachorowań przy śmiertelności wynoszącej 42,8‰

Hiszpanka.

B. wiele ofiar zabrała w tym kwartale hiszpanka. Epidemia była silna i trwała przez cały czas zimy. Tłomaczy się to poniekąd skłonnością do przeziębiań w tym czasie, słabym uodpornieniem organizmu wskutek złego odżywiania się i t. p. W kwartale poprzednim zmarło 10 osób, w tym zaś kwartale ilość zgonów wzrosła do liczby 345.

Śpiączka epidemiczna.

Choroba ta zaczęła się pojawiać w końcu marca. Zanotowano poraz pierwszy w miesiącu marcu 7 zgonów. Do tej pory choroby takiej u nas nie znano i nie notowano w statystyce. (t. j. od r. 1915).

Działalność poszczególnych instytucyj W. Z. P.

Działalność poszczególnych instytucyj, podlegających Wydziałowi Zdrowotności Publicznej, przedstawia się jak następuje:

a) w szpitalach miejskich leczono w ciągu 64836 dni szpitalnych 2425 chorych, z tego przypada na szpital

1. dla zakaźnych chorych w Radogoszczu łóżek 420—1079. chorych 24856 dni

2. dla chronicznych chorych przy ul. Zakątnej № 44 łóżek 106—220 chorych — 7999 dni

3. dla lekko-gruźliczych w Chojnach łóżek 75—138 chorych 6820 dni

4. dla chirurgicznych chorych przy ul. Drewnowskiej łóżek 142—449 chorych — 12381 dni

5. dla skórnych chorych św. Aleksandra łóżek 95—131 chorych—3498 dni

6. dla prostytutek „Marji-Magdaleny“ łóżek 150—408 chorych—9282 dni

b) w szpitalach prywatnych 1459 chorych w ciągu 59295 dni szpitalnych. z tego w szpitalu:

1. Anny-Marji 150 ł. 346 chorych 12294 dni

2. „Kochanówka“ 200 ł. 410 chorych 29171 dni

3. Ewangel. 62 ł. 252 chorych 7117 dni

4. małż. Poznań. 130 ł. 451 chorych 10713 dni.

Ambulatorja.

W ambulatorjach miejskich przyjęto 9908 chorych, z tego w ambulatorjum

I Miejskim przy Rynku Bałuckim 6459 chorych

II Miejskim przy Piotrkowskiej 3449 „

W ambulatorjach szkolnych przyjęto 16334 osób, z tego w ambulatorjum:

1. Chrześć. Tow. Dobroczyńności 4884 chorych

2. Linas Hacholim 5303 „

3. przy szp. małż. Poznańskich 5456 „

4. przy szp. Anny-Marji 2590 „

Przytułki Położnicze.

Z przytułków położniczych korzystało 466 położnic w ciągu 3679 dni szpitalnych z tego w przytułkach.

1. przy ul. Dzielnej № 52 11 ł. 220 ch. 2234 dni

2. przy ul. Sienkiewicza 30 ł. 246 ch. 1445 dni

Dom Izolacyjny.

W domu izolacyjnym znajdowało się 682 osoby w ciągu 2099 dni szpitalnych.

Zakłady Kąpielowe.

W zakładach kąpielowych miejscowych wykąpano:

w I przy ul. Pańskiej № 115 30071 osoba

w II przy ul. Kielińskiego 120 54741 „

razem 84812 osoby

Izba Odkazająca.

Działalność Izby Odkazającej wyraża się w następujących cyfrach:

a) dokonano dezynfekcji po

1. tyfusie plamistym w 355 ubikacjach

2. tyfusie brzuszny „ 175 „

3. tyfusie powrotnym „ 17 „

4. szkarlatynie „ 210 „

5. dyfterydie „ 46 „

6. dyzenterji „ 2 „

7. innych chorobach „ 37 „

przy 670 dezynfekcjach w 842 ubikacjach

b) oczyściła i odkaziła

209 domów w 9828 ubikacjach

c) odkaziła w stałym kotle 10870 funtów różnych rzeczy.

Odświeżbiarnia.

W zakładzie dla ambulatoryjnego leczenia świerzbu leczono 4904 osoby, udzielono porad 8334.

Pracow. Bakterjol.

Dokonała 1032 badań

Prosektorjum

dokonało:

34 sekcje kliniczne
32 „ sądowe
60 rozbiórów histopatologicznych.

Oddz. Przew. Chor.

uskutecznił następujące przewozy:

1. przy chor. zakaźnych 657 przew.

2. „ „ niezakaźnych 284 „

3. zwłok 70 „

razem 1011 przew.

Sekcja do Walki z Gruźlicą.

Do poradni Sekcji zgłosiło się 646 osób dorosłych i 746 dzieci razem 1392 osoby.

Stacja tuberkulinowa zaszczepiła 35 osób. Leczone tuberkuliną 45 osób.

W Pracowni Rozpoznawczej badano płwociny 547 osobom, z tego z wynikiem dodatnim — 96, ujemnym 451. Badano krew 689 osobom.

Sanitarki dokonały 689 wywiadów.

Lekarze Dziełnicowi.

Udzielili 964 porad ambulatoryjnych.

Odwiedzili 2239 chorych obłożnie; z tej liczby skierowali do szpitali i przytułków 519 osób.

Stwierdzili 1115 przypadków zachorowań zakaźnych. Dokonali 907 oględzin sanitarnych i 1466 oględzin zwłok.

Wydali opinię na 328 wezwań.

Dokonali 504 wywiadów tyfusowych.

Łódź, dnia 31-go maja 1920 r.

Wiadomości bieżące.

Odezwa D O. G. Łódź.

OBYWATELE! Dzisiejsza przełomowa dla Polski chwila nakłada na całe społeczeństwo bezmiar obowiązków w stosunku do wojska i frontu.

Płomień zapału i ofiarności, jaki ogarnął wszystkie warstwy narodu na apel Naczelnego Wodza, jest wykładnikiem potęgi naszych sił żywotnych i zapowiedzią rychłego zwycięstwa. Ścisłe współdziałanie i pomoc, okazywane władzom wojskowym przez obywateli, będą tego zwycięstwa jedną z najważniejszych rękami.

Obywatele! Dowództwo Okręgu Generalnego Łódź wzywa Was wszystkich do walki z dezercją, szpiegostwem, szerzeniem plotek i alarmów!

Dezserterzy z armji czynnej, ukrywający się poborowi, szpiegdy i a-

genci nieprzyjacielscy, alarmiści ze złej woli lub z głupoty — wszystkie te elementy szkodliwe dla armji i państwa grasują bezkarnie wśród społeczeństwa, przeważnie dzięki bierności ogółu. Dezserterzy wprowadzają zamęt i dezorganizację w bohaterkich szeregach ogółu żołnierstwa polskiego, spływającego dziś krwią w obronie granic Ojczyzny; szpiegdy i agenci nieprzyjacielscy sączą w dusze mniej odporne truczną agitacji antypaństwową, nawołują do nieposłuchu przy poborze, do bojkotowania pożyczki Odrodzenia, usiłują utrudniać prace wojskowe wewnątrz Państwa, próbują powstrzymać lub opóźnić pomoc, jaką się kraj żołnierzowi; tchórze i ludzie małego ducha rozsiewają najpotworniejsze pogłoski o sytuacji Żelaznej Armji naszej, przedstawiają istniejący stan rzeczy w najczarniejszych kolorach, wywołując w mniej krytycznych jednostkach depresję i upadek ducha.

Obywatele! Z temi szerzącymi się w tak poważnej dla Ojczyzny chwili bolączkami walczyć musicie w imię ogólnego dobra wszelkimi siłami. Dezserterzy, agitatorzy, szpiegdy, alarmiści — są dziś zbrodniarzami i mordercami Polski, i jako takich traktować ich należy.

Dla tego też Dowództwo Okręgu Generalnego Łódź wzywa Was. abyście wszystkich dezserterów z frontu, czy formacji zapasowych, wszystkich ukrywających się przed poborem, osobników podejrzanych, agitatorów, ludzi, szerzących alarmujące i paniczne pogłoski — wydawali niezwłocznie w ręce najbliższych władz wojskowych lub cywilnych.

Dowództwo Okręgu Generalnego nie wątpi, że w zrozumieniu powagi sytuacji, w imię najdroższej nam wszystkim Ojczyzny i puklerza jej — Armji, i ten swój obowiązek obywatelski i patriotyczny spełnicie wszyscy gorliwie.

OLSZEWSKI.

Gen.-Ppor. i Dowódca O. Gen. Ł.
Łódź, dnia 10 lipca 1920 r.

Akcja obrony Państwa na terenie D. O. G. Łódź.

Inspektorjat armji ochotniczej w Łodzi. Z dniem 15 b. m. rozpoczął swe czynności Inspektorjat Armji Ochotniczej, którego szefem płk. Zienkiewicz.

Inspektorat mieści się przy Al. Kościuszki 4; godziny urzędowe dla interesantów od 9—11 i od 17—18.

Odjazd harcerzy. Z Okręgu Łódzkiego w dn. 15 b. m. wyjechały do Warszawy 3i kompanje harcerzy w sile 300 ludz.

Manifestacja ochotników. W Łodzi odbył się 16 b. m. manifestacyjny przemarsz z orkiestrą i sztandarem przez ulice miasta członków N. P. R., zaciągających się do armji ochotniczej.

Z Kalisza. Pracownicy Urzędu Skarbowego postanowili wyłonić komisję, celem zakwalifikowania urzędników mogących być oddanymi do dyspozycji władz wojskowych, przedłużyć godziny pracy i opodatkować się w stosunku 1% poborów na Czerwony Krzyż do końca wojny.

Pracownicy więzienia postanowili dzień pracy przedłużyć do 12 godzin, opodatkować się na żołnierza w wysokości 5% od poborów miesięcznych. 9 pracowników zgłosiło się już do armji ochotniczej. Zw. Rzemieślników żydów uchwalili jednocześnie oddać się do dyspozycji władz wojskowych, ofiarując bezinteresownie kilkugodzinną pracę na potrzeby żołnierza.

Wszyscy urzędnicy Starostwa oddali się do dyspozycji władz wojskowych.

Szpital wojskowy w Szadku. Ziemianie z okolic Szadku uchwalili założenie szpitala wojskowego jednocześnie obmyślając środki w celu pomieszczenia uchodźców kresowych.

Odezwa Kobiet m. Koła. W Kole ukazała się odezwa Kobiet Polek

wzywająca mężczyzn od 17 do 42 lat do przywdziania munduru pod grozą bojkotu towarzyskiego.

Z Łowicza. W Łowiczu 14 b. m. odbyło się w starostwie zebranie obywateli, na którym uchwalono połączyć się ze wszystkimi organizacjami służącymi obronie kraju na terenie starostwa.

Z Kutna. W pow. kutnowskim ziemianie zajęli się formowaniem szwadronu jazdy w sile 160 koni.

Z Włocławka. 14 b. m. odbyło się zabranie Seminarjum Nauczycielskiego, na którym uchwalono wstąpić do armji ochotniczej.

Do Włocławskiego Komitetu Obrony Narodowej zostali przyjęci przedstawiciele gminy żydowskiej.

Robotnicy firm Popławski i Klein postanowili pracować jedną godzinę dziennie dłużej oddając zarobek ten na Komitet Obrody Narodowej.

We Włocławku 15 b. m. k. s. biskup kujawko-kaliski wydał odezwę do duchowieństwa i ludu, nawołując do ofiarności wstępowania do armji ochotniczej.

Obywatele! Rodacy! Naczelnik Państwa i Naczelnny Wódz wzywa was w imieniu Rady Obrony Ojczyzny do dobrowolnego wstępowania w szeregi armji, celem stwierdzenia, iż za Ojczyznę każdy w Polsce z własnej woli gotów złożyć krew i życie.—

Armja, która powstanie z zgłaszających się ochotników musi mieć zapewniony najbardziej potrzebny nerw życiowy — łączność.—

W tym celu wzywa się wszystkich, którzy służyli w byłych armjach zaborczych lub też w Wojsku Polskim w oddziałach telegraficznych, telefonicznych, radjotelegraficznych, wszystkich którzy pracują przy telegrafach, radjotelegrafach i telefonach, młodzież szkół przemysłowych i wyższych szkół technicznych (Politechnika) do wstąpienia w szeregi

wojsk łączności. Każdy z wstępujących może służyć wedle kwalifikacji i oświadczonej gotowości w formacji telegraficznej, radiotelegraficznej, lub też telefonicznej.—

Ochotnicy, chcący wstąpić do formacji wojsk łączności winni się zgłaszać w Referacie Łączności D. O. G. w Łodzi, w IV Komp. Telegraficznej Zapasowej w Łodzi, w innych zaś miejscowościach w Komendach Placu albo w D-wach Garnizonów.

(—) z. r. **Dunin-Juniewicz** por.

Oficer Służby Łączności
D-wa Okr. Gen. w Łodzi.

Przedłużenie terminu subskrypcji pożyczki. Min. skarbu komunikuje, iż termin zakończenia subskrypcji na pożyczki państwowe 1921 wyznaczony początkowo na 15-go lipca, prolonguje się do dnia 1-go września.

Asygnaty pożyczki państwowej w roku 1918. Wydział Prasowy Ministerstwa Skarbu komunikuje:

Ze względu na rozsiewane pogłoski jakoby asygnaty pożyczki państwowej z roku 1918 miały być wypłacane tylko do pewnego krótkiego terminu, urząd pożyczek państwowych ogłasza, iż asygnaty będą opłacane w pełnej za nie należnej sumie w ciągu lat 30 od daty płatności, t. j. aż do 1-go maja 1950 r.

Ograniczenie sprzedaży napojów alkoholowych. Komisarz rządu na m. Łódź wydał ogłoszenie, w którym przypomina, iż na podstawie art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia r. b. w przedmiocie ograniczeń w sprzedaży napojów alkoholowych zakazana jest sprzedaż lub podawanie wszelkich napojów alkoholowych w obrębie miasta Łodzi przez cały czas trwania poboru wojskowych, t. j. do 10 sierpnia r. b.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karze grzywny do mk.

20,000 lub aresztu do jednego miesiąca. W razie zaś powtórzenia przekroczenia — grzywny do mk. 100,000 lub aresztu do 3 miesięcy.

Kary aresztu i grzywny mogą być nałożone jednocześnie. Nadto może być cofnięta koncesja na sprzedaż lub wyszynk napojów alkoholowych.

Rozkaz o przyjmowaniu do armji ochotniczej urzędników. Na podstawie porozumienia z prezydentem Rady ministrów, podsekretarz stanu gen. Sosnowski wydał następujący rozkaz:

Przyjmowanie do armji ochotniczej urzędników państwowych odbywać się może w sposób następujący: 1) Wszyscy urzędnicy ministerstw i urzędów państwowych mogą być przyjmowani tylko do kategorii A, to znaczy do służby w szeregach. 2) Wszystkich urzędników państwowych, których już przyjęto do służby pomocniczej, należy bezwzględnie zwolnić.

Przyjmowanie urzędników państwowych do służby pomocniczej byłoby rzeczą nie celową i szkodliwą. Rozbijanie w ten sposób dla wtórnych celów administracji, której sprawne funkcjonowanie jest jednym z pierwszych warunków porządku i ładu w państwie, wywołało by tylko niepożądane następstwa.

Kronika Miejska.

— **Broń dla Ojczyzny.** W rękach osób prywatnych znajduje się znaczna ilość broni palnej (karabiny, karabinki, rewolwery), przechowywanej jako pamiątka pozostałej po rozbiorze okupantów, znalezionej na polach bitew i t. p.

W godzinie organizacji potężnej Armji Ochotniczej, która pospieszy wkrótce na front bojowy, władze wojskowe stoją przed doniosłym zadaniem należytego uzbrojenia zgłaszających się ochotników. W tej sytuacji każda sztuka broni jest drogą i cenną. **Byłoby zbrodnią wo-**

bec zagrożonej Ojczyzny przechowywać bezużytecznie broń po mieszkaniach, suterynach i piwnicach wtedy, gdy broń ta w krzepkich dłoniach żołnierza polskiego mogłaby szerzyć śmierć i zniszczenie w zaborczych szeregach nieprzyjacielskich.

Obowiązkiem wszystkich, których z tych, czy innych względów ominie zaszczyt niesienia ofiary z krwi u progów Rzeczypospolitej, jest dopomóc ze wszech sił w najważniejszej i najpilniejszej dziś sprawie uzbrojenia i wyekwipowania rzesz ochotniczych. A cóż bardziej niezbędne jest żołnierzowi, jak broń?

Dowództwo Okręgu Generalnego Łódzkiego wzywa wszystkich obywateli, aby składali niezwłocznie posiadaną broń do dyspozycji władz wojskowych. Spieszcie się, chwila nie czeka! Potrzeby są wielkie, wielką więc musi być ofiarność i gotowość całego Narodu! **Kto sam nie staje z bronią w rękę do szeregów, a broń posiada w domu niechaj składa ją dla dzieła obrony Państwa w Wydziale IV, Sztabu D. O. G. Ł. (Łódź, Al. Kościuszki 4), względnie w najbliższych dowództwach wojskowych.**

Wszyscy przechowujący broń — pomimo niniejszego wezwania — wskutek opieszałości lub złej woli, karani będą z całą surowością obowiązujących przepisów.

— **Konie dla armji.** Ministerstwo Spraw Wojskowych, wobec zapotrzebowania znacznej ilości konie dla armji, skutecznie obecnie w całym kraju zakup koni przy pomocy specjalnie do tego wyznaczonych Komisji. O ile zakup nie da jednak przewidywanych rezultatów, Ministerstwo Spraw Wojskowych będzie zmuszone przystąpić do rekwizycji koni, którą uważa jednak za ostateczną konieczność.

W dobrze zrozumianym przeto własnym interesie właściciele koni winni dobrowolnie sprzedawać konie swe wspomnianym wyżej Komisjom

po cenach znacznie wyższych od ewent. cen rekwizycyjnych.

— **Zasiłki dla ochotników.** W związku z uchwałą Walnego Zgromadzenia pracowników miejskich w sprawie zaciągu do armji ochotniczej Magistrat postanowił: "wyplacać pracownikom wstępującym do armji Ochotniczej:

1) pobory za czas przepracowania, 2) trzecią ratę 75% dodatku drożyznianego, 3) jednorazowy zasiłek w wysokości,

a) jedno miesięcznej pensji dla urzędników etatowych, b) czterotygodniowej pensji dla nieetatowych, c) dwudziestopięciodniowego zarobku dla pracowników dziennych.

Niezależnie od powyższego, w razie jeżeli w danym wydziale koledzy zastąpią ochotników, w tym stopniu, że angażowanie zastępców okaże się zbyt kosztowne, Magistrat postanowił wyplacać ochotnikom armji czynnej zaliczonym do kategorii. A oraz sanitariuszkom w czołówkach 1) żonatym (mężatkom) i utrzymującym rodzinę całkowite dotychczasowe pobory. 1) kawalerom (pannom) 50% poborów oraz 3) oficerom różnicę między gażą oficerską, a pensją. Fundusz powstały wskutek wypłacenia kawalerom i oficerom tylko części wynagrodzenia przeznaczony zostanie na wypłatę pensji dla zastępców. Gdyby fundusz ten nie pokrywał wydatków ponoszonych na utrzymanie personelu zapasowego wyżej wymienione zasiłki musiałyby ulec odpowiedniej redukcji.

Magistrat postanowił jednocześnie, że pracownicy miejscy idący do wojska z poboru otrzymają jednorazowe, pobory za czas przepracowania 1) trzecią ratę 75% dodatku drożyznianego 2) wynagrodzenie za przysługujący, a nie wykorzystany urlop oraz 3) jednorazowy zasiłek w wysokości półmiesięcznej pensji dla urzędników etatowych, dwutygodniowej dla nieetatowych i dwunastodniowego zarobku dla pracowników dziennych.

— **Wstrzymanie urlopów.** W związku z masowym napływem zgłoszeń do Armji Ochotniczej ze strony urzędników miejskich Magistrat postanowił wstrzymać aż do odwołania wszelkie urlopy, oraz zawiadomić korzystających w obecnej chwili z urlopów, aby niezwłocznie stawili się do zajęcia.

Dla uniknięcia mogącej powstać skutkiem masowych zapisów do armji ochotniczej, Magistrat celem dezorganizacji w biurach poszczególnych Wydziałów polecił kierownikom, aby informowali o każdym akcesie do armji, Magistrat dla zapewnienia zastępstwa. Urzędnicy uchwalili przedłużyć czas pracy o dwie godziny.

— **Święto narodowe francuskie w Łodzi.** Z okazji francuskiego święta narodowego Magistrat wysłał do szefa misji francuskiej podpułkownika Renaux depeszę gratulacyjną. O godz. 9-ej rano odbyło się nabożeństwo w kościele garnizonowym, na którym byli obecni przedstawiciele władz, armji, miasta oraz delegacja francuska. Prezydent Rzewski, składając w imieniu ludności miasta życzenia delegacji francuskiej nadmienił, że aczkolwiek ludność ze względu na poważną sytuację kraju nie manifestuje rocznicy 14 lipca tak uroczyście jak w roku zeszłym, to jednak sympatja jej do Francji, jako sojuszniczki Polski, pozostała niepokorną. Magistrat i koszary były dekorowane.

* * *

W klubie oficerskim odbyło się z tej okazji uroczyste przyjęcie członków misji francuskiej. Byli obecni wszyscy oficerowie misji z pułkownikiem Renaux na czele, oraz przedstawiciele armji, władz i miasta. Witając misję w imieniu armji polskiej generał Olszewski wskazał na węzły serdeczne, łączące armję polską i francuską, oraz podkreślił bohaterstwo armji francuskiej i hart narodu w ostatnich zapasach z germanizmem. Prezydent Rzewski w

przemówieniu swoim wskazał na światowe znaczenie święta 14 lipca.

W dniu tym zostały obalone przywileje polityczne, a deklaracja praw człowieka i obywatela stała się podwaliną demokracji współczesnej. Wspominając okres prześladowań za rządów carskich, kiedy to niejednokrotnie robotnicy polscy wysyłani byli na Sybir za odśpiewanie Marsyljanki, aczkolwiek był to hymn sprzymierzonego narodu, prezydent podkreślił, że tylko wolne ludy mogą zdobyć się na przymierze trwałe. Przemówienie swoje zakończył okrzykiem na cześć Francji.

Następnie ks. prałat Tymieniecki w przemówieniu swoim podkreślił olbrzymie znaczenie czynnika moralnego w dziejach ludzkości. Nie tylko zwyciężają armaty i udoskonalona technika współczesna, ale wiara, zapał i duch ofiarności. Przemówienie zakończył ks. prałat zwrotem łacińskim, że przez Francję światło spłynie na świat.

W imieniu misji odpowiadał pułkownik Renaux w języku polskim, dziękując przedstawicielom armji i ludności za złożone życzenia. Uroczystość została zakończona odegraniem hymnów narodowych.

* * *

Z okazji rocznicy bitwy pod Gruwaldem, oficerowie misji francuskiej zorganizowali w dniu 15 b. m. przyjęcie w hotelu „Savoy” na cześć oficerów polskich i przedstawicieli miasta.

— **Pralnia amerykańska dla armji.** Na wniosek wiceprezydenta Czerwonego Krzyża d-ra Skalskiego Wydz. Zdrowotności postanowił wypożyczyć władzom wojskowym na czas trwania wojny pralnię amerykańską znajdującą się przy ul. Pańskiej 115.

Na skutek rozpisanego w myśl wniosku Komisji Lekarskiej konkursu, Wydz. Zdrowotności postanowił powołać na stanowisko d-ra naczelnego, szpitala Marii-Magdaleny dra W. Dutkiewicza.

— **Zasiłki na cele opieki społecznej.** Ministerjum pracy i opieki społecznej asygnowało na ręce delegata okręgu łódzkiego p. A. Lewandowskiego, na miesiąc kwiecień, maj i czerwiec mk. 420.000 dla komisji opieki społecznej w okręgu łódzkim. Z sumy tej na samą Łódź przypada mk. 280.000.—

— **Podatki komunalne.** Dnia 16 lipca udali się do Warszawy na zaproszenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, prezydent Rzewski i wiceprezydent Klocman celem wzięcia udziału w naradzie poświęconej gospodarce finansowej zarządów miejskich. Na naradzie tej omówią sposoby sanacji finansów miejskich, oraz opracowany nowy system podatkowy.

— **Kasa Chorych.** Komisarjat Kasy Chorych m. Łodzi mieści się przy Al. Kościuszki № 1, 2 wejście, 2 piętro, telefon № 163.

Z całej Polski.

Z Pabjanickiej Rady Miejskiej.

Rada Miejska na posiedzeniu w dniu 16 czerwca r. b. uchwaliła jednomyślnie następujący wniosek Magistratu w sprawie sekwestru:

„Stosownie do odezwy Zarządu Związku Miast Polskich, w sprawie stanowiska Rad Miejskich i Magistratów, dotyczącego sekwestru ziemiopłodów, Rada Miejska m. Pabjanic aprobeje uchwałę Magistratu głoszącą, że tylko całkowity sekwestr ziemiopłodów i podział takowych przez Państwo może zażegnać katastrofalny stan aprowizacyjny w mieście“.

Przyjęto również jednomyślnie następujący wniosek frakcji radnych P. P. S. w tejże sprawie:

„Zważywszy:

1) że system wolnego handlu ziemiopłodami i artykułami pierwszej potrzeby, w warunkach powszechnego braku tych podstawowych produ-

któw, jest z gruntu niesprawiedliwym a nawet zbrodniczym, gdyż sprzyjając nadmiernemu wzrostowi cen i zapewniając producentom bezkarnie lichwiarskie zyski, przyczynia się do wygłodzenia miast, zdanych w tym wypadku na łaskę i niełaskę bezejnej orgji paskarskiej;

2) że wolny handel, skierowując swe ostrze w środowiska miejskie, godzi przede wszystkim w klasę robotniczą i inteligencję zawodową, jako grupy wyzute z dóbr materialnych i jednocześnie najliczniej reprezentowane w miastach;

3) że system tak zwanego wolnego paska, faworyzujący jedną grupę ludności ze szkodą dla drugiej, przytem najbardziej upośledzonej materialnie, jest antyspołeczny i antypaństwowy, bo w logicznym związku rzeczy, wytwarzający atmosferę słusznego rozgoryczenia, oddziałującego szkodliwie w stosunku do państwowości polskiej;

4) że horoskopy gospodarcze na przyszły rok, ze względu na zły stan zbóż ozimych, nie są pomyślne. i podług obliczeń, spodziewane zbioru nie pokryją zapotrzebowań;

5) że wolny handel może znaleźć usprawiedliwienie jedynie wtedy gdy na rynku znajduje się w podażym nadmiar towarów, w pierwszym rzędzie artykułów najniezbędniejszych w życiu codziennem;

w imię więc słuszności i sprawiedliwości, w imię uchronienia ludności miast od powolnej śmierci głodowej, Rada Miejska m. Pabjanic, reprezentująca interesy konsumenta miejskiego, dzięki środowisku, w ogromnej większości swej sproletaryzowanego, w poczuciu powagi położenia i swego obowiązku obywatelskiego, zwraca się do Sejmu i Rządu z żądaniem wprowadzenia bezwzględного sekwestru na ziemiopłody i inne produkty pierwszej potrzeby, co jedynie może zapobiec gotującej się katastrofie gospodarczej, będącej wynikiem dzisiejszej polityki aprowizacyjnej.

Rada Miejska poleca Magistratowi natychmiastowe przesłanie powyższej uchwały Marszałkowi Sejmu, Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Aprowizacji“.

Przyjęto większością głosów wniosek w sprawie podwyższenia o 100 proc. stawek za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach miejskich.

W związku z wnioskiem frakcji N. P. R. dotyczącym świętowania niedzieli oraz ustalenia godzin handlu Rada Miejska postanowiła przekazać sprawę do rozstrzygnięcia Magistratowi po porozumieniu się z przedstawicielami osób zainteresowanych.

Wreszcie na wniosek frakcji radnych N. P. R. Rada Miejska uchwaliła aby Magistrat zajął się w możliwie prędkim czasie sprawą budowy nowego Domu Ludowego.

Kongres rozbudowy miast.

W dniu 3 z. m. odbył się w Londynie kongres rozbudowy miast pod nazwą „Interallied Housing und Town Planning Congress“.

Kongres gromadził około tysiąca uczestników, reprezentujących rządy, miasta i instytucje, w tem 22 delegatów państw sojuszniczych i neutralnych.

Polska reprezentowaną była przez K. Jakimowicza, szefa sekcji ministerstwa robót publicznych, p. Drzewieckiego, Prezydenta m. stoł. Warszawy i T. Toeplitza ławnika miasta Warszawy.

Byli to przedstawiciele rządu polskiego, Związku miast polskich, Magistratu m. Warszawy i Koła architektów.

W zjeździe brali też udział N. Bouton i architekt Kalinowski, autorowie projektu kolonii podmiejskiej, jako przedmieścia-ogrodu, którego rozbudowę Magistrat m. Warszawy projektuje w najbliższym czasie.

Z przemówień jasno wynikało, iż przedmiotem narad kongresu jest temat powszechnie uznany nietylko za niezmiernie aktualny, lecz nagły, a to zarówno w państwach przez

wojnę zrujnowanych, jak w państwach wojną nie dotkniętych, choć w niej udział biorących, wreszcie w państwach neutralnych.

Nawet przedstawiciele dalekiej północy Szwecji i Norwegji, delegaci Siamu, południowej Afryki i Nowej Zelandji zajęli stanowisko jednomyślne co do konieczności planowej akcji ze strony państwa i gmin w celu rozbudowy miast i zapewnienia ludności odpowiednich mieszkań.

Zjazdowi przedstawione zostały przez Komitet trzy rezolucje o charakterze wprowadzie ogólnym, lecz ustalającym wytyczne polityki mieszkaniowej, zarówno państwowej jak i komunalnej.

Ze względu na to, że sprawa mieszkaniowa łączy się ściśle z charakterem i kulturą danego kraju, jego klimatem, przyrodą i zwyczajami, które są nader rozmaite, dyskusja rzeczowa, odbiegająca często od linii ogólnej do szczegółów, musiała być jednak w uchwałach ujęta w sposób ogólnikowy.

Treść uchwał podamy oddzielnie, dziś w krótkim sprawozdaniu pragniemy poinformować czytelników, iż z rezolucji tych wynika, iż

1. Sprawy mieszkaniowej nie można w chwili obecnej pozostawić bez opieki i pomocy sił prawodawczych ze strony rządu i gminy, które winne swe zamierzenia poprowadzić w taki sposób, aby całej bez wyjątku ludności udostępnione były posiadanie odpowiednich mieszkań.

2. Jedynie te poczynania w budownictwie mieszkaniowym mają prawo korzystania z pomocy finansowej i innej ze strony państwa lub gminy, które odpowiadać będą minimalnym, przez prawo ustalonym warunkom, uznanym za niezbędne w imię dobra lokatorów.

3. Jest koniecznością, aby regulacja miast i sposób ich rozbudowy były bezzwłocznie ustalone przez ustawy.

Ożywioną dyskusję wywołało pytanie, czy przy rezolucji w punkcie

l-ym zaznaczyć konieczność współdziałania inicjatywy prywatnej.

Wniosek komitetu uwzględnił to współdziałanie, podczas gdy opozycja, zresztą w nieznacznej mniejszości, domagała się jego wykreślenia.

Sprawa ta posiada niewątpliwie znaczenie zasadnicze: Niepodobna bowiem przypuszczać, aby państwo i gmina miały w chwili obecnej same możność zadośćuczynienia tak wielkim potrzebom, jakie dziś wypływają w związku ze sprawą mieszkaniową, dlatego też znakomita większość, w tem i twórca miastogrodów w Anglii, Howard, wypowiedzieli się zarówno w rezolucji pierwszej, jak i dalszych, za współdziałaniem instytucji prywatnych w akcji państwa i gminy.

Z inicjatywy kongresu dano w rezolucji trzeciej wskazówkę, podkreślającą konieczność prawodawczych zarządzeń, mających na celu obniżenie cen gruntów pod budowę mieszkalne.

Po ukończeniu prac dyskusyjnych, uczestnicy kongresu zwiedzili niezmiernie ciekawe poczynania miast angielskich w kierunku rozwiązania sprawy mieszkaniowej.

Miasto Bristol rozpoczęło w tej sprawie już przed wojną szeroką niezmiernie akcją, która przerwana podczas wojny obecnie została wznowio-

na. Przy pomocy państwa, które pokrywa dziś znaczną część deficytu rocznego, zamierzenia te są stopniowo urzeczywistniane.

Sposób rozstrzygnięcia tej sprawy w Bristolu jest pouczającym dla naszych stosunków, a wskazówki w tej mierze, przeniesione na grunt naszych stosunków, dadzą się streścić w następującem:

1) niedokładania wdrożenia energicznej akcji budowlanej ze strony państwa i gminy na wzór państw zachodu, gdzie pomimo powszechnej drożyzny rozpoczęto budowę domów,

2) wykonywaniu budowy ze znacznie większą oszczędnością materiałów budowlanych, niż to dotychczas praktykowane było u nas. Wykonywać należy to tylko, co jest technicznie konieczne. Natomiast zasadnicze potrzeby w dziedzinie sanitarnej, higieny i kultury winny być, o ile to tylko możliwe, całkowicie uwzględnione.

Przykłady Anglii dowodzą, iż warunkom tym można zadośćuczynić, stwarzając ogniska dostępne szerokiemu ogółowi, a jednak niezmiernie mile i estetyczne.

Należy zaznaczyć, że uczestnictwo Polski w kongresie witane było wyróżniająco serdecznie.

(Dzien. Zarz. m. st. Warszawy)

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

W środę dnia 21 lipca r. b. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących ulicach.

Między godziną 9 a 4 przed południem: ul. Długa 5, Plac Wolności 6, Piotrkowska 25, 46. Cegielniana 8, Kilińskiego 45, Konstantynowska 13.

W czwartek, dnia 22 lipca r. b. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących ulicach:

Między godz. 9 a 4 przed południem: ul. Niska 4, Szosa Pabjanicka 46, Pańska 39, Dzielna 31, Sienkiewicza 29, Krótka 6, Wodna 17, Miłsza 4, Główna 57.

Łódź, d. 17. 7. 1920 roku.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

O G Ł O S Z E N I E .

Na zasadzie ustawy z dnia 18. lipca 1919 r. Dz. Praw № 65, poz. 368, mają być udzielane zapomogi państwowe poszkodowanym przez działania wojenne, stopniowo w miarę odbudowy wedle możliwości w naturze.

Wzywamy właścicieli wszystkich budowli i urządzeń domowych, znajdujących się w obrębie m. Łodzi, którzy ponieśli straty z powodu działań wojennych, ażeby najdalej do dnia 1. sierpnia 1920 r. złożyli odpowiednie podania do Magistratu m. Łodzi wraz ze spisem strat i oszacowaniem, sporządzonym przez Radę Główną Opiekuńczą, dla uzyskania przewidzianego ustawą odszkodowania.

Po upływie wskazanego wyżej terminu wszelkie pretensje tracą na wartości i podania nie będą przyjmowane.

MAGISTRAT m. ŁODZI

O G Ł O S Z E N I E .

Podaje się do wiadomości czynnych wytwarzających zakładów przemysłowych m. Łodzi, oraz firm i instytucyj, uprawnionych do korzystania z deputatu żywnościowego, w myśl rozporządzenia Ministerstwa Ąprowizacji z dnia 8 października 1919 r., że celem uzyskania odnośnego przydziału na m. wrzesień 1920 r., winny złożyć do Miejskiej Komisji Kwalifikacyjnej, Średnia 16, Oddział Żywnościowy, imienną listę swych pracowników, niezależnie od rodzaju ich zajęcia, zaświadczoną przez p. Inspektora Pracy, a także własnoręcznie pokwitowanie z odbioru żywności przez każdego robotnika, do 1 sierpnia 1920 r.

Zastrzega się, że listy, złożone po tym terminie, będą kwalifikowane na m. październik 1920 r.

To samo dotyczy zakładów przemysłowych, firm i instytucyj już zarejestrowanych w ubiegłych miesiącach.

**Miejska Komisja Kwalifikacyjna
przy Magistracie m. Łodzi.**

O G Ł O S Z E N I E .

W Miejskim Seminarjum Nauczycielskiem w Łodzi wakują od roku szkolnego 1920/21 stanowiska nauczycieli:

historji i geografji, muzyki i śpiewu, ogrodnictwa i pszczelnictwa, nauki o Polsce wraz z wiadomościami obywatelstwa.

Reflektanci na powyższe proszeni są o składanie ofert do dnia 1 sierpnia r. b. w biurze Wydziału Szkolnictwa, Piramowicza 3, I p. od 1 do 3 po południu.

MAGISTRAT.

„INFORMATOR”

MIASTA ŁODZI

Wydawnictwo Wydziału Statystycznego
MAGISTRATU m. ŁODZI.

na 1920 rok.

Wydawnictwo Wydziału Statystycznego
MAGISTRATU m. ŁODZI.

Zawiera obszernie opracowane działy ważne na szereg lat:

1. Kalendarz;
2. Komunikacje; poczta, telegraf, telefony i kolejnictwo;
3. Stemple i opłaty;
4. Dekrety, ustawy i przepisy administracyjne;
5. Szczegółowe informacje wraz z adresami: o centralnych i miejscowych instytucjach państwowych, handlowych, przemysłowych i prywatnych, magazynach, szpitalach, lecznicach, szkołach i t. d. oraz spis abonentów telefonicznych;
6. Spis firm handlowo-przemysłowych z podziałem na branże;
7. Taryfę nieruchomości m. Łodzi;
8. Szczegółowy spis alfabetyczny ulicy miasta Łodzi z podziałem na komisariaty, okręgi sądowe, śledcze i sanitarne oraz rewiry wykonawcze komorników.
9. Mapę — plan m. Łodzi z podziałem na komisariaty policyjne, przeszło tysiąc ogłoszeń i artykuły z dziedziny geografii, historii i statystyki miasta Łodzi.

Nakład ograniczony.

**Cena egzemplarza (1100 str. druku) w trwałej oprawie
mk. 70.--**

Skład główny i sprzedaż

w Wydziale Statystycznym Magistratu m. Łodzi, Dzielna
2-a, od godz. 9 do 3 po poł.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi, ul. Zawadzka № 7.